

1910 ՝

I J A R O

15/28 de Aprilo.

«ԿԱՒԿԱԶԱ ԷՍՔԵՐԱՆԻՍՏ»

Jarabono 1 rublo—1.06 sm.

Tarifo por anonsoj: 1 paĝo—6 rub., 1/2 pĝ.—3 r. 1/3 pĝ.—1 r. 50 kop., 1/8 pĝ.—75 k., 1/10—50 k.

Adresoj de samideanoj 10 k.
Adreso: Tiflis, Pasajo de Puŝkin. Ajk Ter-Astvacatrianc.

„КАВКАЗСКИЙ ЭСПЕРАНТИСТЪ“

Въ годѣ 1 рубль. Объявленія: страница—6 руб., 1/2 стр.—3 р., 1/4 стр.—1 р. 50 к., 1/8 стр.—75 к., 1/10 стр.—50 к.

Адресъ: Тифлисъ, Пушкннскій Пассажъ
Анкъ Теръ-Астматрианицу.

«ՀԱՅԿԱՍՏԱՆԻ ԷՍՔԵՐԱՆԻՍՏ»

Տարեկան բաժանորդագիրը 1 լուբլի:

„ՀԱՅԿԱՅՈՒՆԻ ՅԱՅԿԱՅՈՒՆԻ“

Մլաճաճաճու լաճս 1 Ֆնյառ.

Редакция открыта ежедневно по вечерамъ
отъ 5—8 ч.

Российскія и Заграничныя объявленія
за мѣсто, занимаемое строкой петита
передъ текстомъ 20 коп., послѣ тек-
ста 10 коп.

La letero de Majstro

La redakcio de „Kaukaza Esperantisto“ ricevis de nia Majstro sekvantan leteron:

La unuan numeron de la „Kaukaza Esperantisto“ mi ricevis kun plezuro kaj danko. Al via gazeto mi deziras plej bonan sukceson. Mi tre ĝojas ke via gazeto iom kunhelpos al la interfratiĝo de la kaukazaĵaj popoloj.

L. Zamenhof

(El kartvela opero „Armaz“.)

Muziko de Pochveraŝvili.

—
Glor' al Armaz! al reganto ĉiela
Glor' al Armaz! al li gloro
Al la Kreint' de lazuro la hela
Glor' al potenca Sinjoro!
Staris du bovoj sur monto vespere
Plektis sin kornoj el oro,
Ili ni portas al vi nun ofere
Lile! Vi reĝo-sinjoro! *).

Trad. A. Grabovski

N I N O

(De Aleksandro Kazbek.)

—
En vilaĝo Gergeti, apud kin fluis monta rivero, ofte faranta al loĝantoj de la nomita vilaĝo dum superakvego grandajn malfeliĉojn kaj multe da malprofitoj, staris sur tre danĝera loko preskaŭ ruinigita domo. Je unu rigardo, estimata leganto, vi konkludus, ke la gemastroj de tiu domo estas tre malriĉaj, ĉar ili ne povis forlasi tiun danĝeran lokon kaj renovigi sian domon... Estis la naŭa nokte, en mezo de vintro, kiam en la hejma difektita kameno brulis fajro, pli por trompi la okulojn de l'loĝantoj, ol por varmigi la domon. Ĉirkaŭ la kameno sidis kelke da knaboj kaj ankoraŭ duo—junulino kaj tre maljuna virino. Iliaj ĉifonitaj vestoj ne plenumis sian difinon kaj apenaŭ kaŝis la haŭton de la virinoj. Ĉie en la domo estis mallume, ĉar la kamena fajro ne povis bone lumigi la ĉambron. Ĉie en la domo vidigis iaj mankoj... Ĉiuj silentis kaj revis pri sia malfeliĉa stato. Iafoje malsataj kaj

*) Ĉi tiu versaĵo ne estis presita en la 2-a numero de „K. E.“ ĉar ni ne havis ankoraŭ la permeson de l'aŭtoro.

Red.

frostiĝintaj infanoj rompadis tiun misteran tomban silenton, sed la patrino ilin silentigis, ĝeme dirante:

—Ho, kiel mi estus ĝoja, se mi povus aliformigi en trabon por vin varmigi kaj fariĝi pano, por vin satigi. Tiu-ĉi virino estis Mahia Goderdziani kun sia plenaĝa filino Nino kaj malgrandaj tri filoj, kiuj suferis grandan mizeron.

La edzo de Mahia estis frue mortinta, kaj ŝi restis sola sen sia ununura bona kaj bela laboranto. Ŝi suferis grandan mizeron... Rigardante siajn infanojn Mahia treege malĝojis, ĉar ŝi vidis ilin malsataj frostiĝintaj kaj suferantaj grandajn malfeliĉojn; ŝi volis iamaniere helpi al ili, sed ŝi ne povis. maljuna vidvino, ne havanta en sia domo tian viron, kiu povus labori, satigi kaj varmigi la infanojn...

—Panjo!... komencis unu knabo:—al mi estas malvarme, malvarme!

La patrino ekrigardis lin per malĝojitaj okuloj, kaj sur ŝia vizaĝo oni povis rimarki tian grandan malfeliĉon kaj malgajecon, kiujn faris tiuj diritaj de knabo vortoj.

—Silentul diris la patrino, mallaŭte:—Jen mi elprenos panon el la kameno, kaj vi varmigos ĝin manĝinte.

—Ho, panon!.. Mi ne volas panon, mi volas fajron!—Ripetis malĝoje la knabo.

—Silentul, silentul.. jen lupo ĝembojas! ruziĝis la patrino, volante iamaniere amuzigi la infanojn.

La knaboj vere eksilentis kaj komencis aŭskulti kvazaŭan blekadon del'lupo, sed ili ne prosperis ion ajn ekaŭdi, krom bruado de l'vento kaj krakoj de l'glacieroj sur la hejma pordo. Estis klare aŭdite kiel la furiozigita vento ne kompatis kaj indulgis ion, kiel ĝi prenis kun si, kaj ĉion ĝi glaciigis.

—La lupu malestas, mi volas manĝi! ekdiris ĉiuj infanoj alterne.

—Ho, silentu, kaj mi rakontos al vi

ian fabelon, diris Nino, kiu en tiu-ĉi momento per vergeto ekzamenis la pannon en la kameno. La knaboj ĉirkaŭis sian fratinton, kiu sciis tre bone ilin amuzigi. Apenaŭ Nino volis komencisian fabelon, kiam subite iu ekfrapis la pordon de l'Maĥia dometo kaj devigis ĉiujn ektimiĝi. En la domo fariĝis silento, la domanoj ekaŭdis duan frapon kaj raŭkan, malagrablajn voĉon:

—Ho! ĉu vi ĉiuj mortis? Kion, vi faras?... Kial do vi ne respondas?...

—Kiu vi estas? demandis Maĥia.

—Mi estas!

—Kiu vi estas?... Kion vi volas en tiu-ĉi tempo?

—Eble li estas vilaĝpolicano,—murmurete diris Nino al sia patrino.

—Malfermu la pordon, kaj vi vidosis... Rapide! mi frostiĝis! kriis la mistera veninto.

La maljunulino Maĥia sin levis. ekbruligis sekan trabeton, murmurante aliris la pordon, por ĝin malfermi.... La ĉambro eniris iu homo en baŝliko *), sur liaj lipharoj pendis glacieretoj. Li demetis la baŝlikon.

—Oh, ho, ho! kiel estas malvarme!.. elparolis la enirinto kaj tre singardeme glatigis siajn lipharojn.

—Ho, mortu mia kapo! Mi ne povas tie-ĉi trovi la brandon! diris Maĥia kaj aldosis:—sed, ho, per kio-do mi devas vin varmigi, mi ankaŭ ne havas hejtlignon!

—Mi ne bezonas lignon,—sulkigis siajn brovojn la enirinto, kiam li ekaŭdis, ke lia supozo pri brando malefektivigas.—Jen rusajn soldatojn mi alkondukas ĉe vin, por ke vi donu al ili lokon en via domo.

—Rusajn soldatojn?! tre ektimigite elparolis la maljunulino kaj paliĝis.

—Jes, rusajn soldatojn; en Stefan-cminda vilaĝo ne estas plu loko por ili, kaj mi ilin alkondukis ĉi-tien.

—Ho, malfeliĉa mia kapo! kien mi devas ilin lokigi?

—Panjo, ne akceptu ilin! petante diris Nino.

—Ha, ha, vi ne akceptus ilin se ĉi-tio dependus de vi; ekridis la enirinto kaj pli klare kaj aserte diris:

—Al nia imperiestro ĉiuj devas servi, sed vi kion pensis?

—Certe, jes, sed ni estas tre malriĉaj, malfeliĉaj....

—Mi ne havas tempon por babilo,—interrompis ŝin la enirinto, aliris la pordo kaj vokis la soldatojn, kiuj bruege eniris la domon. La maljunulino eteĥdis siajn manojn al la enirinto, kiu komencis voki soldatojn, ŝi volis peti kompaton kaj ion diri, sed ŝi ne povis elparoli eĉ unu vorton. Apenaŭ la infanoj ekaŭdis la nomon de rusaj soldatoj, ili tuj kvazaŭ algluiĝis al Nino kaj kun timo rigardis. La soldatoj eniris la domon insultante laŭ rusa maniero, kaj ĉirkaŭis la kamenon, de kie tuj foriris la tre ektimigitaj infanoj. La soldatoj sidigis, demetis siajn botojn kaj komencis sekigi siajn soldatajn ŝtrumpojn; sed baldaŭ la fajro en la kameno estingiĝis kaj malvarmo ekregis en la malluma ĉambro, devigante la rusajn soldatojn senti sian propran malvarmecon.

Elkartveligis V. Gogitidze

(Finota)

R O N D A J D I O J

de V. Papazjan-

(Fino)

III

Apenaŭ Behehzebuĥ estis finiinta sian tagmanĝon, kiam el malluma angulo eliris unu el la plej malgrandaj diabloj kaj per tre lerta salto flugis super ĉies kapoj kaj staris antaŭ la trono.

—Via malluma moŝto, diris li, mi volas proponi rimedon.

—Vi, petolema diablo? ekkriis la diablestro, —parolu, sed estu singardema: se vi diros sensencaĵon, mi vin forjetegos tiel, ke vi platiĝos kaj restos nerimarkebla, kiel bonaj homaj ecoj.

La petolema diablo ektemris pro tiu minaco kaj diris balbutante:

—Via malluma moŝto, mi pensas, ke la kaŭzo de l'falo de l'ora bovido estas unu homo, kiu jam aperis supre kaj kiu... kiu...

—Ho, tiel!? ridegis la diablestro ironie, vi pensis tiel, senaĝa?... Vi estas malsaĝa kaj ankoraŭ ne scias, ke unu sola homo ne povas per la efiko de sorĉa scepro ŝanĝi pensojn... kaj ke post la neniigo de homo la ideo ne perdiĝas... Tion vi ne scias, kaj tial iru kaj lernu...

Poste li ekmovegis sian voston kaj forjetegis la diablaron per tia forto ke li ĝis, nun flugegas nerimarkebla en la eterneco.

Lia maldolĉa sorto malkuraĝigis multajn, kiuj intencis paroli kaj longe neniu parolis.

—Kion ĝi signifas!... ekkriegis Behehzebuĥ ekklamiginte —ĉu malkapabliĝis la diablaj kapoj?...

Kaj jen subite el la diablamaso elsaltis unu diablino, venis stari antaŭ la reĝo, salutis respektive kaj diris:

—Vivu Via malluma moŝto!..

—Kio, diablino, diris la reĝo, vi vo-

las proponi rimedon? Parolu, sed **penu** ne diri sensencaĵon.

La diablino ekridetis kaj ekparolis tiel:

—Estu mi kondamnita iĝi homo, se mia propono estas senprudenta. Dank' al la rimedo, propanota de mi, la homaro ne nur rekomencos adoradi la oran bovidon sed ankaŭ plimultigos inter si malbonon kaj donos forton al nia ekspluatado.

—Vere? poralu do. Kion oni devas fari?

—Nur du objektojn: unue oni devas erigi la oran bovidon kaj due ĝin aliformigi.

—Parolu do klare, ho diablino! ekpensis la reĝo, klarigu vian penson.

—Tuj, Via malluma moŝto... Ĝis nun la ora bovido estis granda objekto—ne mi povis ĝin proprigi; nun oni devas ĝin erigi kaj fandi el ĝi tiajn malgrandajn rondajn diojn, ke homoj povu havi tiujn novajn diojn en siaj poŝoj, kolekti en la kostoju, per ĝi taksu kaj aĉeti ĉion...

Provu, ekzemple, meti plenmanon da tiuj rondaj dioj en la poŝon de ĉiu deka homo, kaj vi vidos, ke la aliaj naŭ respektplene kaj lekante la polvon de l'tero honoros la posedanton... Ree la ora bovido estos restarigita kaj ĝia adorado estos tiom granda, la homoj tiel beste disŝirados unu la alian por posedi tiujn orajn diojn, ke al ni restos nur kolekti la oferojn kaj ĝojegi..

—Vivu la ĉefdiabloj ekkriegis Behehzebuĥ ĝoje, vivu ankaŭ vi, diablino! Proksimiĝu al mi, vi estos mia edzino kaj nuda anstataŭigantino...

Kaj tuj la faulfornoj komencis prepari tre diligente kaj en granda nombro orajn diojn. Poste la diabloj penetris en la popolamasojn kaj plenigis per tiuj dioj la poŝon de ĉiu deka.

La efiko de la flavaj rondaj dioj ne

malfruis montriĝi. La neposedantoj tre solene haltiĝis, kiam preterpasis la posedanto kaj lekis la teran polvon kaj malpuraĵojn per siaj langoj kaj respektade adoradis lin.

Sed la infero kaj ĝiaj spiritoj ĝojis, ĉar baldaŭ supre homoj komencis beste disŝiradi unu la alian, la malbono pli disvastiĝis kaj preparis multajn oferojn por la subtera regno.

Jen de-post tiam la aliformiĝinta kaj erigita ora bovido plejrespektate estas odorfumata de homoj, kaj la spirito de malbono, plifortiĝinta dank' al ĝi, malpurigis ĉion, kio estis bona, honesta...

Tradukis el armena lingvo

Vardan Sirumjanz

~~XXXXXXXX~~

LA ESPERO—**ՅՈՅՈ**

*Աշխարհ է եկել մի նոր զգացում,
Ուժգին թնդում է անդրբլի հրաւեր.
Եւ թող ամեն սեղ թուէ անդադրում
Դիւրասլաց քամու առած նա թեքի:*

*Ոչ դէպի արին, ոչ դէպ' սուր ու վէն
է նա զիլ կանչում համայն մարդկութին.
Այլ ողջ աշխարհին—յաւերժ սպառազէն'
Պոստանում է սուրբ ներդաշնակութին:*

*Յուսոյ վառվուն, ծածան դրօշի տակ
Դիվել են խաղաղ մարտիկներ սուլար.
Ու ստէպ եռում է, եռում աշխատանք'
Յուսադիր մարդկանց ջանքով անդադար:*

*Անշատ ու բաժան ազգերի միջև
Կանգնած են անխախտ դարևոր պատեր.
Բայց վսեմ սիրոյ ճինչից յարատև
Կընկնին վերջապէս յամառ արգելքներ:*

*Ձէզոք — ընդհանուր լեզուն իւրացած,
Մարդիկ կըխօսեն մէկ մէկու նման.
Ազգերն էլ յօժար կըկապմեն սիրած
Սերտ ընտանեկան հարգասու ջրջան...*

*Ու մեր ժրջան, անխոնջ ընկերներ
Անդրբլի գործում երբէք չեն յոգնի.
Մինչև մարդկութեան իղձը տեսչանու
Վեն յաղթանակով չը իրագործի:*

Եսպերանտերենից Քարգ. Շուխչ

LA ESPERO-**ՈՅՈՅՈ**

კიდოთ-კიდე ხმა მოისმის
მოძვეალი ქვეყნად გრძობის
და ნიავის მსუბუქ ფრთებით
მძებნელია სხვა ადგილის.

როგორც მახვილს, სისხლის მწყურ-
ვალს.

კაცის მსხვერპლსა მოანატრებს,
ისეც ერსა მარად მზრძოლავეს
ის ჰპირდება წმიდა ჰანგებს.

წმიდა იმედის ღროშის ქვეშ
მებრძოლნი დგანან კვლავ რაზმად,
მოიმედეთ მუშაობით
კვლავ იზრდება საქმე მარდად.

კვლავა სდგანან ხალხთა შორის
ასწლოვანნი კელღებოი;
მათს უსამზღვრო სიყვარულსა
ვერ ელობვის კლდე-მთებოი.

ნეიტრალურ ენაზედა
ეყურება მთელ სამყაროს;
ხალხი შეგქმნის თანხმობაში
ერთს ოჯახს და ერთს სამთავროს.

ჩვენ მოძმეთა მხენ-ვაშრჯობა
თვით საქმეშიც არ შედრკება
და ძილშიაც არ გვესიზმვობის
ქვეყნად ესე მოვლინება.

ნათარგ. გ. ხერხეულიძე.

«Universala Esperanto-Asocio»

(Продолженіе)

Въ то время эсперантисты говорили, что если цѣль наша заключается въ томъ, чтобы ввести яз. Эсперанто въ ежедневную практическую жизнь народовъ, то таковая поа еще не постигнута, но неужели до достиженія этой цѣли яз. Эсперанто нужно считать только лишь средствомъ вспомогательнымъ, а употребленіе его—желательнымъ и неужели должны согласиться съ тѣмъ, что плодами его воспользуются только лишь правнуки? Инициаторы У. Э. А. *) смотрѣли на это совершенно иначе. Они указывали, что хотя число Эсперантистовъ значительно меньше числа лицъ, говорящихъ, напримѣръ, по-французски или по-нѣмецки, однако вально отмѣтить фактъ существованія единомышленниковъ рѣшительно во всѣхъ частяхъ земного шара, которымъ, вслѣдствіе ихъ малочисленности, рѣдко приходилось встрѣчаться между собой, да и то случайно во время путешествій, но въ то же время ихъ было совершенно достаточно для того, чтобы нѣкоторые изъ нихъ могли бы встрѣчаться другъ съ другомъ не случайно, а въ пунктахъ специально и заранѣе назначенныхъ.

Идея эта единогласно была одобрена всей организацией, и съ этого момента начинается дѣятельность У. Э. А. Первой и самой главной задачей своей У. Э. А. намѣтила устройство и облегченіе взаимныхъ встрѣчъ Эсперантистовъ разныхъ странъ и національностей. Для этой цѣли центральной организацией У. Э. А. было предложено всѣмъ своимъ районнымъ делегатамъ имѣть по возможности въ каждомъ городѣ помѣщеніе въ центральной части города, удоб-

ной для его нахожденія, гдѣ должны собираться эсперантисты даннаго города, т. е. имѣть эсперантское официальное учрежденіе и должны предварительное адресоваться на имя мѣстнаго делегата У. Э. А. всѣ эсперантисты другихъ странъ и городовъ, желающіе посѣтить данный городъ, а также и по другимъ ихъ интересующимъ вопросамъ. По тому же адресу можно обращаться и къ мѣстному эсперантскому консулу, къ правленію мѣстнаго эсперантскаго о-ва и даже къ отдѣльнымъ эсперантистамъ даннаго города, подробный адресъ которыхъ не извѣстенъ. Тамъ же ведется подписка на эсперантскія газеты и продажа всевозможныхъ эсперантскихъ изданій. Помѣщеніе это есть городской домъ эсперантистовъ даннаго города, куда каждый изъ нихъ вноситъ свой членскій взносъ, тамъ же происходятъ всякіе организаціонные выборы, вывѣшиваются афиши съ официальными объявленіями общества для свѣдѣнія своихъ членовъ, а также разныя свѣдѣнія изъ эсперантскаго міра. Тутъ же помѣщается бібліотека эсперантистовъ. Помимо этого подобныя учрежденія служатъ справочными пунктами для эсперантистовъ, проѣзжающихъ черезъ данный пунктъ, гдѣ они получаютъ или словесные указанія или же, гдѣ имѣются, специально для этой цѣли отпечатанныя на эсперантскомъ языкѣ путеводители съ возможными подробностями для лучшаго осмотра города и его достопримѣчательностей, чтобы удобно и сравнительно дешевле устроится въ немъ, скорѣе и съ успѣхомъ выполнить всѣ необходимыя дѣла, а также сдѣлать нужныя покупки и т. д. Подробный путеводитель по Тифлису на эсперантскомъ языкѣ отпечатанъ и Тифлискимъ делегатомъ организациі У. Э. А., разосланъ многимъ заграницнымъ эсперантскимъ обществамъ. Помимо этого эспе-

*) Универс. Эспер.—Ассоциациа.

рантскія учрежденія сообщают желающимъ адреса тѣхъ эсперантистовъ и консуловъ даннаго города, которые выдаютъ всевозможныя справки, содѣйствуютъ по возможности во всемъ иностраннымъ единомышленникамъ, коммерсантамъ, туристамъ, морякамъ, женщинамъ, юношамъ и студентамъ. Къ вопросу о роли эсперантскихъ консуловъ въ организаціи я еще вернусь въ послѣдствіи, теперь же я укажу лишь на то, что организація У. Э. А. главнымъ образомъ хлопочетъ о томъ, чтобы услуги, оказываемыя консулами и отдѣльными эсперантистами, были заботливыми и аккуратными. Но къ величайшему сожалѣнію организація У. Э. А. не имѣетъ никакой возможности брать на себя обязанность оказывать подобныя услуги всеимъ эсперантистамъ. т. е., по разъясненію перваго международнаго конгресса эсперантистовъ въ г. Boulogne въ 1905 г., эсперантистомъ считается всякій человѣкъ, который употребляетъ яз. Эсперанто для какой-бы то ни было цѣли, хотя-бы онъ и не состоялъ ни въ одной эсперантской организаціи. А. т. е. обслуживаніе интересовъ такого громаднаго числа людей, каковымъ является весь эсперантскій міръ, стоило-бы организаціи громаднхъ денежныхъ затратъ, необходимыхъ для веденія корреспонденціи, печатанія и разсылки разныхъ циркуляровъ, вознагражденія постороннимъ лицамъ за содѣйствіе въ полученіи необходимыхъ справокъ и т. п. А потому администрація У. Э. А. съ самаго же начала своей дѣятельности постановила обслуживать интересы лишь членовъ У. Э. А.

I. Асагуровъ

Universala Esperanto-Asocio.

(Շարունակութիւն)

Անցեալ համարում մենք ցոյց տուինք թէ ինչ միջոցներէ է դիմել Ս. Ե. Ա. որպէս զի հնարաւորութիւն տայ իր անդամներին յարմարութիւններ գտնելու աշխարհիս բոլոր անկիւններում, անձամբ՝ ճանապարհորդելիս և կամ թէ գրաւոր հաղորդակցութեան դէպքերում: Այս բոլորը վայելելու համար հարկաւոր է միայն 40 կողէկ անդամավար տալ տեղական դելեգատին, որ կօնսուլի իրաւունքներ ունի: Կան քաղաքներ, որտեղ չը կան կօնսուլներ, այդ դէպքում կան փոխ-կօնսուլներ (վիցե-դելեգատ), որոնք նոյն իրաւունքներով են օտուած լինում, ինչով որ դելեգատները:

Հաւանական է. որ այս հիմնարկութեան ծառայութիւններով պիտի օգտուեն մեր երկրագնդի բոլոր ազգերը և ժողովուրդները քանի որ այս բոլորէն միջազգային շատ յարթութիւններ կատարուած են նրա միջոցով. օր. օգուում են զանազան միջազգային ակումբներ, ընկերութիւններ և այլն:

Էսպերանտական կօնսուլներ ունենալու միտքը յղացաւ Էսպերանտական Բ. կոնգրէսում 1906 թուին ժէնևում և միաձայն հաւանութիւն գտաւ և շուտով էլ իրագործուեցաւ: 1907 թ. Գ. կօնգրէսում, որ տեղի ունեցաւ Կէմբրիջ քաղաքում, նորից հարց ծագեց կօնսուլների մասին և այդ հիման վրայ էլ ժամանակաւոր դեկավար մարմին փոխարէն հիմնուեց «Ս. Ե. Ա.» կարեւոր հիմնարկութիւնը, որ ներկայումս արդէն ամբողջ աշխարհը ցանցապատել է: Այս հիմնարկութիւնը դեկավարում է բոլոր գործերը շարունակական և յաջորդական շրջաբերականներով և որոշ տիպի կանոններով, որին ենթարկուած են կօնսուլները անպայման և ըստ այնմ առաջ մղում գործը: Կօնսուլները ընտրուած են տեղական անդամների միջից ընտրողական սովո-

რական ჩამდებრი ქრავს და სასათათლოდ
მ. ზ. მ.-ს კი იძულებული

შინს კონსილენსებრი ჩარეკი „აქ ჩინა-
რალთადასახლენს ჯინსნს გიორი ჩარეგებრი
ყათათასახლენს, որიქნისთს მარეა მქუთ
ჩანსარეგეს ქინს ჯე კაროი; ღნათრიათ
კონსილენს ხნსჩარეგეს ქე ქიქიქი, ილ-
რინს ნა კენ ყითარანსაჲ ათსორაკანს,
მანსკაქარქაკანს და აქი ჩარეგებრი ყა-
თათასახლენს, კამ ხქე მანსკაქარქი ჯ,
ნა კენ ყითარანსაჲ აქი ჩარეგებრი, ილ-
თი და რეგე ყქსათორი კონსილენს რნთორ-
ლოდ ხნს ნას ხრქიორეკას კონსილენს,
ორინს ქარქილ ხნს ათანსქინს რაქინსერ'
მქეღ კიქილ და ათსორაკანს მასი კონ-
სილენს, მქედ რქეკასანს, ხრქიორეღ მან-
სკაქარქაკანს და აქენს. მქუთყითქი ამხნ
მქი ჩარეგე მასინს ჰხე ყათათასახლენს ხნს
ჩინსალთრეკეს;

ხერ არეგენს მქედ ანქამ ჯ გრქოდ,
ნა არეგენს იქსოდ და ჯ ჩრალენსებრიქი
და ხრქი ჩარეკალორ ჯ, რქიმოდ ჯ კონსილენს
ხნსჩარეგეს ხნს ილქოდ ხმ გნაქ სქი-
ხორქი. ანსქიქაქენს ნამსკიქი ნაქსაყდო-
ჯაგნოდ ხმ ათხეკანს კონსილენს ყაქილს
მასინს და ჩანსხიქი აქი ქორეგე, კაქა-
რანსოდ ხნს რქიმალთოდ ჯ კონსილენს და
ათსორეგოდ რქეკე ჩრქენსი, ნაქარანს,
ორინს ჯაქარანსი ჩანსილენს ხნს; ნა
კარქი ჯ ჩრქიქარქენს ნაქარანსიქი მქი
და ჯ ნაქარანსიქი, აქი მქინსიქი ჯ და
ხნს რქინსაჲ კენ ქინსი, იქ ამხნს კიქი
ქინს ჩანსილენს ხნს;

(ნარინსაქიქი)

UNIVERSALA ESPERANTO-ASOCIO

(გაგრქეღება)

იმ დროს ესპერანტისტები იძახდნენ:
„ჩვენი მიზანია მივიღოთ ესპერანტო
ხალხის ყოველდღიური პრაქტიკული ცხოვ-
რებაში“. მაგრამ ნუ თუ ამ მიზნის მიღ-
წევამდინ, ესპერანტო უნდა ჩავთვალოდ
მხოლოდ დამხმარებელ ენად, და ვი-

ფიქროდ, რომ ამით ისარგებლებენ
მხოლოდ ჩვენი შვილის-შვილები? U.
E. A. წვევები ამტკიცებენ: „თუმცა
რიცხვი ესპერანტისტებისა ძლიერ ნაკ-
ლებია შედარებით ფრანგულ და გერ-
მანულ მოლაპარაკებებზედ, მაგრამ ფაქ-
ტი ერთაზროვანთ არსებობისა ხმელე-
თის ყოველ ნაწილზე, რომელთაჲ სი-
ცოტავის გამოისობით იშვიათად უხდე-
ბათ ერთმანეთის ნახვა შემთხვევით მო-
ხაურობის დროს; იმავე დროს საქმა-
რისია მისთვის, რომ ზოგიერთი მათ-
განი შეხვედეს ერთი მეორეს“. ეს აზრი
ერთხმად დაადგინა მთელ ორგანიზა-
ციამ და აქედან იწყება U. E. A.
მოღვაწეობა. U. E. A. პირველად
და უმთავრესად დაადგინა; გამართვა და
გაადგილება ყოველ-კუთხის ესპერან-
ტისტების შეხვედრისა. ამ მიზნით U.
E. A. სთხოვა თვის დელეგატებს იქო-
ნიონ ყოველ ქალაქში თითო საზოგა-
დოება. ამ საზოგადოებას უნდა მიმარ-
თონ ყოველ-კუთხის ესპერანტისტებმა
სხვა და სხვა საქმისთვის. საზოგადოე-
ბაში იყიდება გაზეთები, სხვა და სხვა
გვარი ესპერანტული ჟურნალები და
წიგნები. მაგრამ, რადგანაც საუბედუ-
როდ U. E. A. არა აქვს დრო იკისროს
თვისზედ ეს მოვალეობა ე. ი. მისწე-
როს პასუხი ყოველ ესპერანტისტს; ამი-
ტომ პირველი საერთაშორისო ესპერან-
ტისტების კონგრესის დადგენილებით,
U. E. A. იკისრა მხოლოდ თვის წვე-
რების ინტერესების განხორციელება.
და ამიტომ ყოველი, რომელსაც სურს
ისარგებლოს U. E. A. წესებით, უნდა
ჩაეწეროს წვერად. (წელიწადში შესა-
ტანი ფული 30 ანუ 40 კ.) ცხლო დაუ-
ბრუნდეთ ესპერანტული კონსულეცია;

აქსაქიროა შვენიშნოთ, U. E. A. ხელმძღვანელებმა სცნეს საჭიროდ კონსულობის ხარისხის დაწესება. ეს რჩევა მოიწონა მთელმა კონგრესმა ერთხმად და რადენიმე ქალაქში იყენენ დანიშნული კონსულები. U. E. A. კომიტეტმა გამოუცხადა თავის დელეგატებს შემდეგი ცირკულიარი; რადგანაც U. E. A. ადგილობრივი დელეგატები იმავე დროს შესდგებიან ასოციაციის ოფიციალურ წარმომადგენლებად, და რადგანაც ისინი ირჩებიან აღნიშნული ვადით; ამიტომ იმათ ეძლევათ ნება იმოქმედონ ოფიციალურად U. E. A. სახელით. და ასრე U. E. A. დელეგატები ერთსა და იმავე დროს ასრულებენ ისეთივე როლს U. E. A. წევრებისთვის როგორსაც სამართველო კონსულები -- თავიანთ ქვეშევრდომებისთვის; და ამიტომაც შეიძლება დელეგატს ჩაპბარდეს კონსულის მოვალეობა.

ნათარგ. ვასილი ივან-სა.

(გაგრძელება იქნება)

Raporto, legita en jara komuna kunsido la 21-an de Februaro pri la agado de la „Societo Esperantista Kaŭkaza“ en 1909 jaro.

(jara revuo)

Esperanta movado en Tifliso komenciĝis en la 1905 jaro. La 17-n de Februaro de tiu jaro 11 tiflisaĝ geesperantistoj fondis en Tifliso unuan esperantistau grupon, kiu sufiĉe pligrandiginte, en sekvanta jaro fondis jam filion de la Peterburga Societo „Espero“. Dank' al tiamaj fervoreĝaj pioniroj, esperanta propagando en Tifliso havis bonan sukceson, ĉar la grupo ĉiam disvolviĝadis kaj prosperis, tiel ke dum la komenco

de 1908 jaro la grupo tiom pligrandigis la rondon de sia agado, ke la 17 de Februaro de tiu jaro t. e. ĝuste post 3 jaroj, filio reformiĝis en memstara „Societo Esperantista Kaŭkaza“, kiu, dank' al siaj ne malpli fervoraj gvidantoj, jam dum du jaroj pli kaj pli energie kaj sukcesplene daŭrigas sian fruktodonan aferon. Pasintan jaron la Komitato de la S. E. K. disvolvis sian propagandan laboron pli ol antaŭan jaron. Dum la jaro du foje estis aranĝitaj en unua vira gimnazio esperantaj kursoj, vintre kaj aŭtune. Vintraj kursoj konsistis el du grupoj, gvidataj de s-ro Asaturov (supera grupo) kaj F-ino P. S. Pavlova (malsupera grupo), kaj aŭtunaj kursoj laŭ la granda nombro da enskribiĝintoj (200), estis dividitaj je 5 apartaj grupoj, gvidataj de F-ino P. S. Pavlova (supera grupo), s-roj I. F. Asaturov kaj V. K. Gogitidze (malsuperaj grupoj el ĝeplenaĝuloj), s-ro V. Sirunjan (el ĝelernantoj de diversaj Tiflisaĝ lernejoj) kaj s-ro H. A. Ter-Astvacatryan (grupo el armenoj, ne sciantaj rusan lingvon), por kiuj la gvidanto mem, laŭ peto de la Komitato verkis kaj eldonis esperanto-armenan lernolibron kaj saman vortaron. Por la pli larĝa starigo de sia agado inter ĉiuj tavoloj de Tiflisaĝ loĝantaro kaj la tuta Kaŭkazo, komitato entreprenis serion da publikaĝ elpaŝoj. 30-an de Ĵanuaru de pasinta jaro la sekretario de la Societo s-ro I. F. Asaturov havis publikan paroladon en Kaŭkaza Medicina Societejo en rusa lingvo pri la signifo de internacia lingvo komune, kaj Esperanto aparte. La 15-n de marto kun granda sukceso la Komitato aranĝis en Salono de Dramaj Kursoj unuan publikan esperantistan spektaklon kun koncerta fako. La salono estis tiel pleniĝita de gastoj, ke multaj, ne ricevinte biletojn, estis devigitaj reveni hejmen. Spektaklo estis malfermita per nia himno „Espero“, kantita de

kvarto ĉi ĉi, regita de nia komitato s-ro H. A. Ter-Astvacatran. Post ĝi oni ludis esperante la 1-an akton de komedio de Gogol „La Revizoro“, multe kantis kaj deklamis ĉiujn kaj soliste diversajn muzikaĵojn kaj poeziaĵojn, kompreneble, ĉion esperante. Ĉeestantaro restis tre kontenta kaj ĉiujn ludantojn oni brue aplaudis. La spektaklo havis nedisputeblan sukceson, kiel notis ĉi tiea gazetar. Dum la vespero en aparta ĉambro estis aranĝita ekspozicio de diversaj propagandaj esperantaĵoj por la gastoj, kiuj trarigardadis ĉion kun intereso. Pri la sukceso de nia unua spektaklo tre elokvente diras niaj aŭtunaj kursoj, kiuj fariĝis multenombraj. La komitato en sia propagando ne limigis sin nur per Tifliso, sed ankaŭ sukcese propagandis esperanton en la provinco, dank' al kio estis fonditaj en Ekaterinodaro filio de nia societo kaj en Batumo dume nur grupo esperantista. Krom tio, laŭ la komiso de la Komitato s-ro I. F. Asaturov en monato oktobro forveturis urbeton Samtredi (Kutaisa gub.) por propagandi esperanton kaj fondi esperantan grupon. Dank' al iniciativo kaj personaj klopodoj de tiea fervojbataliona kapitano s-ro M. N. Orlov, ankaŭ esperantisto, estis ricevite de loka estraro permeso por publika lekcio pri la esperanto. Tiuvespere en loka fervoja teatro s-ro I. F. Asaturov antaŭ plena aŭditorio elpaŝis per sia lekcio en rusa lingvo pri la signifo de esperanto kaj ĝia utileco por ĉiu inteligenta homo. Lekcio havis sukceson. Multaj ĉeestantoj ĝis tiam eĉ ne aŭdintaj pri la ekzistado de internacia lingvo tre ekinteresiĝis. Post la fino de lekcio kelkaj personoj el ĉeestantoj, precipe inĝenieroj kaj oficiroj fondis preparan grupon de iniciatintoj, kiuj promesis lerni esperanton, kaj baldaŭ malfermi filion de nia Societo. Samtempe ili sendis en niajn Tiflisajn aŭtu-

najn kursojn unu el siaj membroj por lerni esperanton, por ke ili poste gvidu grupon en Samtredi. Triumfan sukceson havis granda publika festo aranĝita de la Komitato la 15-an de Decembro okaze la 50-jara datreveno de nia fama kaj tutmonde glorata Majstro, per kio finiĝis la jara agado de nia Societo. Pri la sukceso de tiu ĉi jubilea spektaklo oni povas juĝi laŭ recenzo, presita en № 1 de «La Ondo de Esperanto».

Al la sukceso de esperantismo oni devas aldoni ankaŭ atentindan fakton—la favoran rilaton al nia ideo de lokaj gazetoj, precipe armenaj kaj kartvelaj, kiuj de tempo al tempo en vastaj artikoloj ĉiufanke lumigadis esperanton, kiel tre utilan rimedon por diversaj internaciaj rilatoj. Preskaŭ ĉiuj komitatoj dum la jaro havis sufiĉe grandan korespondadon kun interesigitaj per esperanto en tuta Kaŭkaza provinco, sendante al ili lernolibrojn kaj diversajn propagandilojn. Du foje estis senditaj donacoj por Tiflisa malliberejo (Kastelo Meteh) multe da esperantaj lernolibroj kaj vortaroj por arestitoj. Krom ĉio ĉi la Komitato havis ankoraŭ aliajn projektojn por plibonigo de Societa vivado, sed, bedaŭrinde, oni ne povis ilin plenumi pro la limigita mourimedo de la Societo. Inter ditaj projektoj estas ankaŭ gravaj, ekzemple, malfermo en Tifliso filio de nia societo laŭ ekzemplo de eksterlandaj societoj en grandaj urboj. Tion nia Societo nun nepre bezonas, ĉar niaj kursoj en la gimnazio ĉiam pligrandiĝas, kaj difinita en ĝi al Societo loko jam malsufiĉas. Estas ankoraŭ grave, kaj eĉ necese havi en Tifliso esperantan klubon, kie niaj gesamideanoj povu kunveni kaj interkomunikadi pli ofte, ol nun por la praktikado en esperanto, aranĝado por niaj gesamideanoj kelk' foje monate esperantajjn vesperojn, spektaklojn, koncertojn kaj diskutadojn pri diversaj demandoj.

Esperanta klubo sendube farus grandan sukceson en kunligado de niaj anoj en unu esperanta familio kaj plimutigas ilian nombrojn. Estus ankaŭ ne malpli grave de tempo al tempo entrepreni en diversajn flankojn de kaŭkazo opajn vojaĝojn de niaj societanoj por starigo en diversaj urboj de Kaŭkazo esperantajn spektaklojn, esperantajn koncertojn, lekciojn k. t. p. Tiaj entreprenoj sendube estus fruktodonaĵoj por esperantismo. Ĉar enspezo de la Societo estis ne grava dum la jaro, la Komitato aranĝis en Societo vendadon de diversaj esperantaĵoj por profito de Societo. Krom tio por la sana celo la Komitato entreprenis eldonadon de diversaj esperantaĵoj por la tuta Kaŭkazo. Nia fervora komitatano S-ro H. Ter-Astvacatryan aminde donacis al Societo siajn multutilajn verkojn—esperanto-armenan lernolibron kaj vortaron. Societo jam eldonis unuan eldonon de lernolibroj en kvanto da 2400 ekz. kaj vortaron—en 1500 ekz. Post ilia vendado la Societo ricevas proksimume 700 rublojn da profito. Estis ankaŭ eldonitaj aliaj verkoj. De tiu entrepreno en estonto Societo havos bonan profiton.

Jare la Societo havis komunajn kunsidojn du foje, komitatanoj tri foje kaj kelke da privataj kunsidoj. Demandojn malpli gravajn la Komitato solvadis dum la ordinaraĵ merkredaj vesperaj kunvenoj. Dum la jaro la Komitato de s-to funkciis en sekvanta komplekto: F-ino P. S. Pavlova (Prezidanto), (Vic-prezidanta posteno estis libera), S-ro I. F. Asaturov (Sekretario), S. G. Aldadano (kasisto), V. S. Kolubakin (bibliotekisto), H. Ter-Astvacatryan kaj T. L. barunino Tizengauzen (anstataŭigontaj komitatanoj). Revizia Komisiono konsistis el A. A. Arumov, I. A. Jankovski kaj P. K. Verešov. Aktivaj membroj de Societo dum la jaro estis 35 pers. kaj kandidatoj—206 pers.

Tiu ĉi mallonga revuo de la Societa vivo en pasinta 1909 jaro sendube certigas nin ĉiujn, ke esperantismo en Tifliso jam forte euradikiĝis. Tamen por plivastigi la rondon de nia agado kaj enkonduki en vivon ideon humanan ni varmege alvokas ĉiujn, kiuj sekvas kaj amas ĝin, kuniĝi en malvastan rondon familian kaj kun kredo je grandega luma estonteco de ido kuraĝe stari sur sia posteno kaj akceli baldaŭan efektiviĝon de luma triumfo super la mallumoj!

УРОКЪ ТРЕТІЙ

Повелительное наклонение глаголовъ оканчивается на и: fagu—дѣлай, дѣлайте; legu—читай, читайте; trinku—пей, пейте; li fagu—пусть онъ дѣлаетъ; mi estu—пусть я буду.

Числительныя количественныя (не сломяются): unu—1, du—2, tri—3, kvar—4, kvin—5, ses—6, sep—7, ok—8, naŭ—9, dek—10, cent—100, mil—1000. Десятки и сотни образуются простымъ слияніемъ числительныхъ: dekunu—11, dekdu—12, dudek—20, tridek—30, kvardek kvin—45, kvincent tridek tri—533; для образования порядковыхъ прибавляется окончание прилагательнаго: kvara—четвертый, dektria—тринадцатый; для образования существительныхъ о: unuo—единица, trio—тройка, deko—десятокъ, dekdio—дюжина, cento—сотня; для нарѣчныхъ—e: unue—во-первыхъ, due—во-вторыхъ; для раздѣлительныхъ—po: po tri—по три, po ses—по шесть, po sep—по семь.

da—замѣняетъ предлогъ de послѣ словъ, означающихъ мѣру и вѣсъ: napr.: glaso da teo—стаканъ чаю, (glaso de teo значить—чайный стаканъ); arŝino da drapo—аршинъ сукна.

—ist—означаетъ занимающійся: napr.: boto—сапогъ, botisto—сапожникъ; lavi—мыть, стирать, lavistino—прачка; kuraci—лѣчить, kuracisto—лѣкаръ, врачъ; ŝteli—

da—სცელის თანდებულს de ისეთი სიტყვეების შემდეგ, რომელიც აღნიშნავენ ზომას ან კიდევ სიმძიმეს; მაგალითად: *glaso da teo*—ერთი ტიპა ჩაი, (*glaso de teo*—კი ნიშნავს ჩაის ტიპას); *arsinoda drapo*—ერთი ადლი, ე. ი. არშინი, მაული.

ist—ნიშნავს თვითონ მომქმედ პირს; მაგალითად: *boto*—ჩეკმა, *botisto*—მეჩეკე; *lavi*—რეცხვა, *garecxa*, *lavistino*—მრეცხავი ქალი; *kuraci*—რჩენა (წამლობა), *kuracisto*—ექიმი; *ŝteli*—პარვა, *ŝtelisto*—ქურდი. *instrui*—სწავლა, *instuisto*—მასწავლებელი.

il—იხმარება იარაღზედ; მაგალითად: *haki*—გაპობა, *hakilo*—ცული; *kombi*—ვარცხნა, *kombilo*—სავარცხელი; *kudri*—კერვა, *kudrilo*—ნევისი; *tondi*—ჭრა, *tondilo*—მაკრატელი.

et—აღნიშნავს რომელიმე ხარისხის შემცირებას ან კიდევ დასუსტებას; მაგალითად: *monto*—მთა, *monteto*—გორაკი; *ridi*—სიცილი, *rideti*—ღიწილი; *dormi*—ძილი, *dormeti*—თვლმე; *malvaria*—ცივი, *malvarteta*—გრილი; *domo*—სახლი, *dometo*—ქობი; *libro*—წიგნი, *libreto*—წიგნაკი; *tablo*—მაგიდა, *tableto*—პატარა მაგიდა.

გ. ხერხეულიძე.

E K Z E R C O J,

Kudristino kudras per kudrilo. Mi aĉetis dometon. En korbeto estas boteleto de vino. Trinku glaseton da vino. La gastoj trinkis po unu glaso da kakao. Kiu venis el teatro? Kion vi vidis hodiaŭ? La laboro de niaj laboristoj ne estas facila. La lavisto lavas mian ĉemizon per sapo. La kato lavas sian vizaĝon. Ŝi zorgas pri si. Patro amas sian filon kaj lian amikon. Homo havas unu kapon kaj du manojn. Mi vidis tri hundojn. El la arboj de nia ĝardeno unuj estas grandaj, aliaj malgrandaj. Ok kaj ses faras dekkvar. Nun estas la mil naŭcent deka jaro. Mi havis ses kulerojn kaj aĉetis ankoraŭ seson; nun mi havas tutan dekdouon.

aĉeti—купить, *ჩხს*, ყიღვა.
korbo—корзина, *კამჩიღ*, კალათა.
botelo—бутылка, *ბიღ*, ბოთლი.
vino—вино, *ვიჩი*, ღვინო.
glaso—стакан, *სტაკან*, ტიპა.
gasto—гость, *გისტ*, სტუმარი.
kakao—какао, *კაკაო*, კაკაო.
kio—что, *ჩი*, ვინ.
el—от, *აჩიღ*, (თანდებულები-გან-დან).
teatro—театръ, *ტეატრის*, თეატრი.
kio—что, *ჩი*, რა.
vidi—видеть, *ვიჩი*, ნახვა.
hodiaŭ—сегодня, *ჰიოიღ*, დღეს.
facila—легкий, *ფეჩი*, მსუბუქი.
lavi—мыть, *ლავი*, რეცხვა.
ĉemizo—рубашка, *ჩემიჩი*, პერანგი.
sapo—мыло, *საპო*, საპონი.
vizaĝo—лицо, *ვიჯო*, პირისახე.
zorgi—заботиться, *ჯორჯი*, ზრუნვა.
amiko—друг, *ამიკო*, მეგობარი.
homo—человекъ, *ჰომო*, კაცი.
kapo—голова, *კაპო*, თავი.
mano—рука, *მანო*, ხელი.
hundo—собака, *ჰუნო*, ძაღლი.
arbo—дерево, *არბო*, ხე.
ĝardeno—садъ, *ჯარდენო*, ბაღი, წაღოტი.
alia—другой, *ალია*, სხვა.
fari—дѣлать, *ფარი*, კეთება.
nun—теперь, *ნუნ*, ეხლა.
kulero—ложка, *კულერო*, კოვზი.
ankoraŭ—ещѣ, *ანკორაუ*, კიდევ.
tuta—весь, *ტუტა*, სულ.

KRONIKO

—Ni petas ĉiujn samideanojn sendi al ni sciigojn pri la esperanta movado en siaj urdoj por presi ilin en «Kaŭkaza Esperantisto».

—Kiel ni aŭdis, D-ro A. Fiŝer estas invitota kiel cenzoro de la lingvo «Esperanto en Kaŭkaza komitato de presaj aferoj».

—Laŭ la peto de Tiflisa socia klubo estraro la 3-an de Aprilo dum la kutima sabata vespero en tiu klubo inter alie estis

ANONCOJ

Doktoro M. N. MOSESOV
 Internaj kaj infanaj malsanoj
 Akceptas ĉiutage matene 9—11 h.
 " " vespere 5—7 h.
 " Elisavetinskaja № 21. 3—3

Հ. Տէր-Աստուածատրեանի

ԳՐԱՅԻՆԷ ԵՍՊԵՐԱՆՏՈ ԼԵՁՁԻՐ 25 Կ.
 ԵՍՊԵՐԱՆՏՈ-ՀՈՅԵՐԷՆ ԲՈՒՐՆԷՆ 50 Կ.
 Կարելի է գրել խմբագրութեանս Գա-
 նատը Հոլանտերերգ գրականութեան
 Հասցէն Կապուս, книжный магазинъ
 „Гуттенбергъ“ Կամ Tiflis, Librairie „Gut-
 tenberg“. 10—3

FOTO-CINKOGRAFIO
 de

S. A. Sogomonjan

Plenumas ĉiaebajn klišaĵojn

Oni preparas zinkaju kaj kuprajn kliša-
 ĵojn por ilustritaj eldonoj kaj gazetoj,
 por prezaroj, anoncoj, landkartoĵoj, pla-
 noj, notoj, faksimiloj k. t. p.

Oni parolas kaj korespondas esperante.
 Tiflis, Puškina pasajo.

Въ редакціи журнала „Кавказскій Эспе-
 рантистъ“ Пушкинскій пассажъ, и въ
 Кавказскомъ О-вѣ Эсперанто продаются
 слѣдующія изданія:

1. Ruĝa Ĉapeto, trad. de V. Sirunjan 10 k.
2. Kato en Botoj, trad. de V. Si-
 runjan 10 k.
3. Hundo kaj Kato, trad. de V. Si-
 runjan 10 k.
4. Ekzercareto Esperanta, de V. Si-
 runjan 5 k.
5. Lernolibro de Esperanto por ar-
 menoĵ, de H. Ter-Astvacatr. 25 k.
6. Vortaro Esperanto-Armena, de
 H. Ter-Astvacatrjan . . . 50 k.
7. I. Turgenev. Kanto de triumfanta
 amo, trad. de A. Fiŝer. . . 25 k.
8. Esperanta Legolibro, de A. Fiŝer. 30 k.
9. Propaganda broŝuro armena, de
 A. Ohanĝanjan 3 k.
10. Esperanta Helplibreto 8 k.
11. Esperanta Lernolibro por rusoj,
 de V. Sirunjan 12 k.
12. I. Turgenev. Anĵo, rakonto, trad.
 D-ro A. Fiŝer kaj V. Zamĵatin 25 k.

Получены визитныя карточки и открытки.

Эсперантистанъ снѣдка.

ИЗЯЩНО, СКОРО И ДЕШЕВО!!!

только въ **СКОРОПЕЧАТНЪ**

Е. А. Аконіана

ТИФЛИСЬ. ЛОРИСЬ-МЕЛИКОВСКАЯ УЛ. Д. ЗУБАЛОВА № 6, ПРОТИВЪ СЕМИНАРИИ (ОНОЛО ПОЧТЫ).

ПРИ СКОРОПЕЧАТНЪ ПИСЧЕБУМАЖНЫЙ МАГАЗИНЪ.

Rabato por Esperantistoj.

Estas ricevitaj vizitkartoĵoj kaj poŝtkartoĵoj.

П. С. Дорожновъ

Главная контора и складъ въ Москвѣ.

Постоянные Величайшіе Магазины Имѣются въ

Тифлисѣ (главный) Сололаевская ул.,

Тифлисѣ Ярославскій, на Михайловской ул.,

Баку въ пассажѣ Тагіева,

Баку въ пассажѣ Лалаева,

Ташкентѣ Кауфманскій проспектъ,

Астрахани на Московской улицѣ,

Самаркандѣ Кауфманскій проспектъ.

Всегда имѣются въ колоссальномъ выборѣ

Сезонныя новости Шелковыхъ и шерстяныхъ матерій,
Суконныхъ товаровъ, Бумажныхъ, Цвѣтныхъ тканей,
Полотенъ и Столового бѣлья, Мужскаго Готоваго
бѣлья, Дамскаго готоваго бѣлья, Чулочныхъ товаровъ,
Мебельныхъ Матерій и проч...

Цѣны внѣ всякой конкуренціи.